

Dosarul nr. 2ra-578/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, Judecător – N. Mămăligă

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, Judecători – N. Budăi, I. Muruianu, A. Malii

Î N C H E I E R E

30 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, Judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Valeriu Dumitriu în interesele Anei Cheban,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Cheban Oleg către Cheban Ana cu privire la partajarea averii - proprietate comună în devălmășie,

și acțiunea reconvențională depusă de Cheban Ana către Cheban Oleg cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate personală asupra bunului imobil și a bunului mobil,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2020, prin care s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 05 iulie 2019,

c o n s t a t ă :

La 28 iulie 2017, Cheban Oleg a depus cerere de chemare în judecată către Cheban Ana, concretizată pe parcurs, cu privire la partajarea bunurilor - proprietate comună în devălmășie prin atribuirea a câte $\frac{1}{2}$ cotă-parte din automobilul de model "XXXXX", anul fabricării 2005, numărul de înmatriculare XXXXX, numărul șasiului/caroseriei XXXXX și a câte $\frac{1}{4}$ cotă-parte din apartamentul xxxxx de pe str. Xxxxx, mun. Chișinău, cu numărul cadastral xxxxx, cu încasarea de la Cheban Ana în beneficiul său a contravalorii cotelor-părți respective din bunuri, ce constituie în total 159799 lei.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 05 martie 2005, la Oficiul de Stare Civilă sectorul Ciocana, mun. Chișinău a fost încheiată căsătoria între Cheban Oleg și Cheban Ana, iar la 19 ianuarie 2017, căsătoria a fost desfăcută în temeiul hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana.

În perioada căsătoriei, soții au dobândit mai multe bunuri și anume: $\frac{1}{2}$ cotă-parte din apartamentul xxxxx de pe str. Xxxxx, mun. Chișinău, cu numărul cadastral xxxxx, și automobilul de model "XXXXX", anul fabricării 2005, numărul de înmatriculare XXXXX, numărul șasiului/caroseriei XXXXX.

Respectiv, consideră că bunurile dobândite în timpul căsătoriei aparțin ambilor soți cu drept de proprietate în devălmășie, iar prin prisma principiului egalității cotelor-părți în proprietatea comună în devălmășie înserat la art.26 din Codul familiei, împărțirea acestora urmează a fi efectuată în mod egal pe cote-părți ideale.

De asemenea, reclamantul a indicat că la moment pârâta se folosește de ambele

bunuri, iar conform raportului de evaluare din 25 august 2017, valoarea mijlocului de transport constituie 59049 lei, iar conform studiului de piață, costul bunului imobil xxxxx situat pe str. Xxxxx, mun. Chișinău este de 521100 lei.

Prin urmare, consideră că bunurile urmează a fi atribuite pârâtei, cu încasarea în beneficiul său a sumei de 29524 lei ce constituie $\frac{1}{2}$ din valoarea mijlocului de transport și 130275 lei ce constituie $\frac{1}{4}$ din valoarea bunului imobil.

La 06 iunie 2018, Cheban Ana a înaintat acțiune reconvențională către Cheban Oleg, solicitând recunoașterea dreptului de proprietate personală asupra automobilului de model "XXXXX", anul fabricării 2005, numărul de înmatriculare XXXXX, numărul șasiului/caroseriei XXXXX și asupra a $\frac{1}{2}$ cotă-parte din apartamentul xxxxx de pe str. Xxxxx, mun. Chișinău, cu numărul cadastral xxxxx.

În motivarea acțiunii a indicat că prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, din 19 ianuarie 2017, căsătoria încheiată între Cheban Oleg și Cheban Ana, a fost desfăcută.

Totodată, începând cu luna noiembrie 2014, soții deja locuiau separat și nu duceau o gospodărie comună, fapt confirmat de către Cheban Oleg în referințele și explicațiile depuse la examinarea cauzei privind desfacerea căsătoriei.

De asemenea, din procesele-verbale ale ședințelor de judecată în cauza civilă la acțiunea lui Cheban Oleg cu privire la determinarea domiciliului copilului minor, se constată că soții nu mai locuiesc împreună de doi ani.

La 08 decembrie 2016, în perioada când locuiau separat, Cheban Ana a încheiat cu ÎCS "Expres Leasing" SRL, un contract de împrumut cu dobândă pentru procurarea automobilului de model "XXXXX", care a fost gajat în baza contractului de gaj nr.CH/16/L111 din 08 decembrie 2016, iar proprietar al bunului mobil a fost și este ÎCS "Expres Leasing" SRL.

În continuare, reclamanta a accentuat că a achitat și achită creditul pentru automobil de una singură din banii proprii, iar Cheban Oleg nu a cunoscut despre împrumut și nici despre procurarea automobilului în litigiu. La fel, nu a cunoscut nici despre faptul că la 11 septembrie 2014, Cheban Ana a încheiat cu bunelul său Josan Vasiliu, contractul nr.3621 de întreținere pe viață, înregistrat la Oficiul Cadastral Teritorial la 30 octombrie 2014, nu a participat la întreținerea lui Josan Vasiliu și nici nu a suportat cheltuielile pentru serviciile funerarii.

Reclamanta personal a executat obligațiile contractului de înstrăinare a bunului cu condiția întreținerii pe viață și consideră că bunul l-a dobândit în proprietate personală și nu constituie obiectul partajării comune în devălmășie.

Mai mult ca atât, chiar și în ipoteza în care a înregistrat actele juridice enunțate în timpul căsătoriei, consideră că bunul imobil a fost dobândit cu titlu gratuit, iar în urma achitării cu banii proprii a costului bunului ipotecat, în timpul când deja locuiau separat și nu mai duceau o gospodărie comună, consideră aplicabile prevederile art.372 alin.(1) din Codul civil, aceste bunuri constituind proprietate exclusivă a sa.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 05 iulie 2019, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Cheban Oleg.

S-a partajat bunul proprietate comună în devălmășie a foștilor soți Cheban Oleg și Cheban Ana, determinând în proprietatea lui Cheban Oleg și Cheban Ana, câte $\frac{1}{4}$ cotă-parte ideală fiecăruia din bunul imobil – xxxxx amplasat pe xxxxx, în mun. Chișinău, cu nr. cadastral xxxxx.

S-a încasat de la Cheban Ana, în beneficiul lui Cheban Oleg suma de 3908,25 lei cu titlu de cheltuielile de judecată suportate pentru achitarea taxei de stat la depunerea

acțiunii.

În rest, pretențiile din cererea de chemare în judecată înaintată de Cheban Oleg, au fost respinse ca neîntemeiate.

S-a admis parțial acțiunea reconvențională înaintată de Cheban Ana.

S-a recunoscut dreptul de proprietate personală a Anei Cheban, asupra automobilului de model "XXXXX", anul fabricării 2005, numărul de înmatriculare XXXXX, numărul sașiului caroseriei XXXXX.

S-au încasat de la Cheban Oleg, în beneficiul Anei Cheban, cheltuielile de judecată în sumă de 972,51 lei suportate pentru achitarea taxei de stat și 1000 lei pentru asistență juridică.

În rest, pretențiile din acțiunea reconvențională înaintată de Cheban Ana, s-au respins ca neîntemeiate.

La 22 iulie 2019, avocatul Dumitriu Valeriu în interesele Anei Cheban, a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea parțială a hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 05 iulie 2019, cu emiterea unei noi hotărâri prin care, cererea reconvențională, să fie admisă integral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2020, s-a respins cererea de apel depusă de avocatul Dumitriu Valeriu în interesele Anei Cheban și s-a menținut hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 05 iulie 2019, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Cheban Oleg către Cheban Ana, cu privire la partajarea averii proprietate comună în devălmășie, și acțiunea reconvențională depusă de Cheban Ana către Cheban Oleg, cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate personală asupra bunului imobil și mobil.

Pentru a decide astfel, analizând argumentele din cererea de apel în coroborare cu circumstanțele cauzei, Curtea de apel a remarcat faptul că, dreptul de proprietate asupra ½ cotă-parte din apartamentul xxxxx de pe str. Xxxxx, mun. Chișinău, nr. cadastral xxxxx, dobândit în temeiul contractului de înstrăinare cu condiția întreținerii pe viață nr.3621 din 11 septembrie 2014, a fost înregistrat în Registrul bunurilor imobile după Cheban Ana, la 30 octombrie 2014, în timpul căsătoriei cu Cheban Oleg.

Astfel, cota-parte din apartamentul dat constituie proprietate comună a părților dobândită în devălmășie, iar argumentele avocatului Dumitriu Valeriu, precum că bunul imobil a fost dobândit cu titlu gratuit și constituie proprietate personală a Anei Cheban, au fost considerate ca neîntemeiate, deoarece, contractul de înstrăinare cu condiția întreținerii pe viață este un contract cu titlu oneros și nu cade sub incidența art.22 din Codul familiei, nefiind probat faptul că acest bun a fost oferit cu titlu gratuit.

De asemenea, făcând referire la condițiile contractului de înstrăinare cu condiția întreținerii pe viață, instanța de apel a considerat declarative argumentele apelantei, că acest bun a fost înstrăinat cu titlu gratuit și că intimatul nu a participat cu aportul său la întreținerea beneficiarului, or, la acel moment părțile erau în relații de căsătorie.

Totodată, instanța de apel a remarcat temeinicia concluziei primei instanțe cu privire la pretențiile din acțiunea reconvențională, în sensul recunoașterii dreptului de proprietate personală al Anei Cheban asupra automobilului de model "XXXXX", cu numărul de înmatriculare XXXXX.

La 15 decembrie 2020, prin intermediul poștei electronice, avocatul Valeriu Dumitriu, în interesele Anei Cheban, a depus cerere de recurs prin care a solicitat

casarea deciziei Curții de Apel din 01 octombrie 2020 și a hotărârii Judecătorei Chișinău sediul Centru din 05 iulie 2019 în partea respingerii acțiunii reconvenționale și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea reconvențională să fie admisă integral.

În motivarea recursului, reiterându-se circumstanțele de fapt și normele de drept indicate în acțiunea reconvențională și în cererea de apel, a fost invocat că instanțele de judecată nu au elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, nu au aplicat normele legale care urmau a fi aplicate, iar legea la care au făcut referire instanțele a fost interpretată eronat.

De asemenea, reprezentantul recurenteii a menționat că instanțele de judecată eronat au conchis faptul că bunul imobil a fost dobândit în timpul căsătoriei cu titlul oneros și nu cu titlul gratuit, deoarece din luna noiembrie 2014 soții Cheban deja locuiau separat și nu duceau o gospodărie comună, or pentru a recunoaște după Cheban Oleg dreptul de proprietate comună în devălmășie asupra bunului imobil rezultat din contractul încheiat între Cheban Ana și Josan Vasilii, în condițiile în care Cheban Oleg nici nu cunoștea despre încheierea a acestui contract, instanțele inferioare urmau să determine aportul concret al fiecăruia la îndeplinirea condițiilor contractului.

În conformitate cu art.434 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, copia deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2020, a fost expediată participanților la proces, la 13 noiembrie 2020, însă date cu privire la recepționarea actului judecătoresc, nu au fost constatate.

Astfel, în conformitate cu art.434 din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului constată că cererea de recurs depusă de avocatul Valeriu Dumitriu, în interesele Anei Cheban, la 15 decembrie 2020, este în termen.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de avocatul Valeriu Dumitriu, în interesele Anei Cheban, este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

Conform art.432 alin.(1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Conform art.433 lit.a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Potrivit art.440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurenteii

este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță însă, criticile recurenței, nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

În context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenței cu soluția dată de instanța de apel și prima instanță, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art.432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurenței, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel și prima instanță, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

În altă ordine de idei, prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs depusă de avocatul Valeriu Dumitriu, în interesele Anei Cheban.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa cărorva temeiuri în urma cărora ar fi necesară declararea recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art.433 lit. a) și art. 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de avocatul Valeriu Dumitriu, în interesele Anei Cheban.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru